

Resolució 492/2019, de 28 d'agost

Número d'expedient de la Reclamació: 310/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona.

Informació reclamada: Dades diverses sobre efectius, jornada i funcions de la Guàrdia Urbana.

Sentit de la Resolució: Estimació.

Resum: L'aplicació dels límits a l'accés, entre els quals, el relatiu a la seguretat pública, no és automàtica ni directament exigida per la llei, sinó que ben al contrari, els límits s'han d'aplicar amb criteris restrictius i proporcionadament a la finalitat de la seva protecció, de tal manera que la relació de límits establerta a l'article 21 LTAIPBG (igual que en l'article 14 LTAIPBGE) no constitueix un llistat de matèries excloses de l'abast del dret d'accés, com es pretén, sinó un llistat de bens jurídics la protecció dels quals pot limitar l'accés en la mesura i proporció en què la difusió de la informació els amenaci. I correspon a l'Administració que desestima total o parcialment l'accés invocant un límit, d'acord amb l'article 34.4 LTAIPBG, motivar en la Resolució la seva aplicació. La inexistència d'alguna de les informacions sol·licitades al·legada per l'Ajuntament en mediació comportaria, certament, la desestimació automàtica de la sol·licitud en aquesta part, ja que el dret d'accés només abasta a la informació pública prèviament a mans de l'Administració, i no empara la pretensió que l'Administració elabori estudis o realitzi informes o dictàmens "ex novo" i arran de l'exercici del dret d'accés. Això no vol dir que només sigui informació pública als efectes del dret d'accés els documents prèviament elaborats per l'Administració, perquè el concepte d'informació desborda aquella informació recollida en suport documental i compren totes les dades o coneixement, en qualsevol format, que siguin a mans de l'Administració com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions, però a condició que siguin preexistents a la sol·licitud.

Paraules clau: Ajuntament. Periodista. Seguretat. Guàrdia Urbana. Efectius. Tasques. Hores extres. Reclamació contra estimació parcial. Tasca complexa d'elaboració. Informació inexistent. Límits. Seguretat. Mediació. Acord parcial.

Mediador: Josep Mir Bagó

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 21 de maig de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 310/2019, presentada per un periodista contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 16 d'abril de 2019 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud d'informació a l'Ajuntament de Barcelona: "*Sol·licito conèixer el nombre d'efectius de la Guàrdia Urbana, desglossat per mesos, entre 2011 i 2019, ambdós inclosos. És a dir, des de gener de 2011 fins a*

- l'actualitat. Sol·licito que s'indiqui el nombre d'efectius del Cos per cada mes i que es desglossi quina jornada fan (nombre d'hores diàries o setmanals) cada un i a quina unitat pertanyen i quines funcions tenen. També sol·licito, per al mateix període i per al mateix desglossament, conèixer quantes hores extres han fet els efectius de la Guàrdia Urbana desglossats per unitats, funcions i mesos des de 2011 fins a l'actualitat. En quant a funcions i unitats sol·licito que s'indiqui, per exemple, les tasques d'antiavalots, manters, trànsit, alcoholèmia, entre altres."*
3. L'Ajuntament de Barcelona dona resposta a la sol·licitud anterior mitjançant una comunicació de 14 de maig de 2019, de la manera següent:
 - 3.a) En relació amb el nombre d'efectius i distribució de la guàrdia urbana, dóna el nombre d'efectius per graduació dels anys 2011 al 2017, al·legant que "per motius que podrien afectar la seguretat pública i generar un risc per a la població, atenent l'actual nivell 4 d'alerta antiterrorista".
 - 3.b) En relació amb la jornada laboral, s'indica que, la Guàrdia Urbana presta servei les 24 hores per a tots els dies de l'any i que hi ha torns de matí, de tarda i de nit.
 - 3.c) Quant a les Unitats i funcions, indica que totes i cadascuna de les unitats i les seves funcions (amb un desglossament complet de la seva missió i funció) són d'accés públic i es publiquen i poden consultar a les pàgines 4132-4141 del número 22 de la Gasetta Municipal, de 20 de juliol de 2014, mentre que amb caràcter més genèric, les funcions de les policies locals, inclosa la Guàrdia Urbana de Barcelona, estan definides al Capítol III del Títol I de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de policies locals de Catalunya.
 4. La Reclamació presentada el de 2019 indica que "*L'Ajuntament de Barcelona m'aporta les dades d'efectius sol·licitats només fins a 2017, quan també pot aportar-me les del 2018, almenys, i fins i tot dades provisionals o actuals d'inicis del 2019, que jo també sol·licitava. Tampoc m'aporta el desglossament mensual que he sol·licitat i la jornada que tenen els efectius i a quina unitat pertanyen. A més, no m'indiquen la part que demano en quant a les hores i responen de forma genèrica a la jornada laboral de tot el Cos de la Guàrdia Urbana. També ignoren la part sol·licitada sobre hores extres. A més, demanava saber quants policies hi havia destinats a tasques concretes. Es tracta d'informació d'interès públic per retre comptes i sobre la que no hi cap l'aplicació de límits, ja que es coneix el nombre aproximat d'efectius totals"*.
 5. El 23 de maig de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
 6. Amb data 12 de juny de 2019 l'Ajuntament de Barcelona hauria tramès a la persona reclamant un segon escrit del Cap de la Guàrdia Urbana ampliant la informació, en el sentit següent:

6.a) Nombre d'efectius i distribució a la Guàrdia Urbana: No es disposa de dades tancades del 2019. Pel que fa a les del 2018, es troben publicades a la web de la Guàrdia Urbana, a l'informe de gestió del 2018 en el que també s'hi informa de la distribució dels efectius.

6.b) Jornada laboral: remet igualment a la web de l'Ajuntament on es publica l'Acord de condicions de treball del personal funcionari i laboral de l'Ajuntament de Barcelona 2017-2020, annex 1. S'informa que la realització d'hores extres s'associa principalment a la planificació i dimensionament dels dispositius operatius i que per tant s'ha de tenir present que informar-ne podria comprometre la seguretat.

Per aquest mateix motiu, considera que no ha de facilitar la resta de la informació de tipus operatiu intern, emparant-se en l'article 21.1.a LTAIPBG, que estableix com a límit a l'accés la seguretat pública, "ja que la pròpia llei reconeix que el coneixement o la divulgació de la informació pot generar un risc".

7. El 17 de juny de 2019 l'Ajuntament de Barcelona fa arribar a la Comissió l'informe jurídic així com l'expedient de la sol·licitud d'informació. L'informe, elaborat per la Gerència de Seguretat i Prevenció de la Direcció de Serveis d'Assessorament Jurídic de l'Ajuntament de Barcelona, invoca l'article 14 de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, que estableix en l'apartat d) que la seguretat pública pot limitar el dret d'accés, i que en el seu apartat 2 disposa que l'aplicació dels límits ha de ser justificada i proporcionada al seu objecte i finalitat de protecció i ha d'atendre a les circumstàncies de cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés. I afirma que: *"En el cas present, en relació a les dades sol·licitades, es pot deduir, d'acord amb la informació aportada per la GUB, que estem davant d'una diferent intensitat d'accés atès que existeixen dades referent a la policia local de Barcelona, que prèvia valoració, es van ja incorporar en el seu dia en mitjans públics i altres que no formen part d'aquests mitjans. En aquest sentit, la GUB, que és l'òrgan gestor de les dades i garant de la seguretat pública, ha valorat la oportunitat d'informar solament sobre les dades que són públiques, al considerar que l'accés a la resta d'informació pot afectar a la seguretat pública, atès l'actual grau d'intensitat que requereix la seva garantia de protecció, directament proporcional a la situació actual de nivell 4 d'alerta terrorista"*.
8. El dia 10 de juliol es celebra la primera sessió de mediació per mitjans electrònics, la qual finalitza amb l'acord parcial annex a aquesta Resolució, en virtut del qual l'Ajuntament de Barcelona lliurarà amb data 6 d'agost a la persona reclamant la documentació relativa als nombre d'efectius de la Guàrdia Urbana desglossat per mesos des de l'any 2011 a l'any 2019. S'informa a les parts que en la part que no s'ha assolit l'acord, es continuarà la tramitació de la reclamació fins ala seva Resolució per la Comissió.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que es deriva d'una desestimació parcial del dret d'accés per part d'una administració obligada per l'article 3.1.a LTAIPBG, com l'Ajuntament de Barcelona.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat"*

de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

L'article 42 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, que suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre i que, si finalitza l'acord, suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que subsisteixi.

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Sobre l'Acord parcial en procediment de mediació i l'objecte d'aquesta Resolució

L'article 42.5 LTAIPBG estableix que l'acord assolit per les parts en el marc d'un procediment de mediació posa fi al procediment i en cap cas no pot ser contrari a l'ordenament jurídic. Segons es desprèn de l'acta aixecada al finalitzar la sessió de mediació celebrada, degudament signada pels assistents, les parts han assolit un acord parcial, que consta annex a aquesta Resolució, i amb la informació de què disposa la GAIP, no s'aprecia que aquest Acord parcial contingui elements contraris a l'ordenament jurídic. En conseqüència, en relació amb la part de la informació que abasta l'acord de mediació, es considera finalitzat el procediment de reclamació, que continua exclusivament en allò en què es manté la discrepància entre les parts.

Per tant, el procediment de reclamació continua exclusivament pel que fa a la jornada de treball (nombre d'hores diàries o setmanals) que realitzen els efectius del cos de la Guàrdia Urbana, a la unitat que pertanyen i a les funcions realitzades, desglossat per mesos, des de l'any 2011 fins l'any 2018, considerant que l'Ajuntament ja ha justificat adequadament que no pot oferir dades referides a l'any 2019 fins a completar l'exercici.

3. Sobre el límit relatiu a la seguretat pública

Tant l'informe de la Gerència de Seguretat i Prevenció com l'ampliació d'informació del Cap de la Guàrdia Urbana fan referència al límit a l'accés derivat de la seguretat pública, que es conté tant en la normativa estatal citada per la Gerència com en la d'aplicació al cas, invocada per la Guàrdia Urbana.

Significativament, l'informe de la Gerència de Seguretat i Prevenció transcriu el paràgraf 2 de l'article 14 de la llei estatal, que es reproduïx en termes similars també en la legislació catalana d'aplicació al cas (articles 20 i 22 LTAIPBG), que preveu que l'aplicació dels límits ha de ser justificada i proporcionada al seu objecte i finalitat de protecció, ha de ser casuística i, per tant, atendre les

circumstàncies del cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat que justifiqui l'accés. L'Ajuntament fixa la seva atenció en l'interès públic concurrent al cas, que considera justificat amb la sola invocació de la protecció de la seguretat, i en canvi no fa cap menció ni valoració de la concurrència al cas d'un interès privat superior, el de la persona reclamant, en tant que periodista al que assisteix el dret fonamental a obtenir i difondre informació veraç i sense censures (article 20.1.d de la Constitució espanyola)

En tot cas, deixant de banda la condició de periodista del reclamant, dels preceptes anteriorment citats de la legislació de transparència se'n desprèn que l'aplicació dels límits a l'accés, entre els quals, el relatiu a la seguretat pública, no és automàtica ni directament exigida per la llei, sinó que ben al contrari, els límits s'han d'aplicar amb criteris restrictius i proporcionadament a la finalitat de la seva protecció, de tal manera que la relació de límits establerta a l'article 21 LTAIPBG (igual que en l'article 14 LTAIPBGE) no constitueix un llistat de matèries excloses de l'abast del dret d'accés, com es pretén, sinó un llistat de bens jurídics la protecció dels quals pot limitar l'accés en la mesura i proporció en què la difusió de la informació els amenaci. I correspon a l'Administració que desestima total o parcialment l'accés invocant un límit, d'acord amb l'article 34.4 LTAIPBG, motivar en la Resolució la seva aplicació. No n'hi ha prou, doncs, amb citar merament la concurrència d'un límit al cas, sinó que cal motivar que l'aplicació d'aquest límit resulta necessària per a la protecció de la seguretat pública, o dit d'altra manera, justificar en què perjudicaria la difusió de la informació sol·licitada la seguretat pública, cosa que no resulta evident en aquest cas, en què les dades de distribució d'efectius i funcions fan referència al passat. Per tant, contra el que afirma l'escrit del cap de la Guàrdia Urbana de 12 de juny, la inclusió al catàleg de límits a l'accés de la seguretat pública no pressuposa, "que la pròpia llei reconeix que el coneixement o la divulgació de la informació pot generar un risc", sinó que comporta, com assenyala l'apartat 1 de l'article 21, que pot restringir l'accés si el coneixement la divulgació de la informació comportar-ne un perjudici, de manera que correspon a l'Administració valorar i justificar motivadament la concurrència d'aquest risc, en primera instància, i a aquesta Comissió revisar-ne l'aplicació restrictiva de l'accés, en procediment de reclamació.

En aquest sentit, aquesta Comissió compartiria amb l'Administració que l'alerta terrorista 4 justifica, com s'al·lega, la limitació de l'accés si la informació tingués relació amb el disseny i la planificació d'efectius en matèria terrorista o la difusió de les estratègies de lluita antiterrorista. Però no és això el que es demana, i no ha quedat ni tan sols mínimament justificat que explicar l'assignació d'efectius, jornada o tasques realitzades pels efectius de la guàrdia urbana en els anys 2011 al 2018 pugui comprometre la seguretat pública, actual i futura, davant l'amenaça terrorista, ni tan sols afectar altres aspectes de la seguretat pública, com la venda ambulants per la qual s'interessa la persona reclamant, considerant que no es vol la difusió de les actuacions programades de futur, sinó conèixer quina càrrega de personal (en hores i efectius) s'han destinat a les diferents funcions que realitza la Guàrdia Urbana, de les què els informes de gestió de la Guàrdia Urbana publicats al seu web en donen nombrosos

indicadors per àmbits d'actuació o dispositius (denúncies, intervencions, abandonament de material, etc.).

Per tant, cal concloure que el límit relatiu a la seguretat pública no pot justificar la limitació de l'accés a la informació reclamada en relació amb les funcions i dispositius de la Guàrdia Urbana dels anys anteriors, tret de la informació referida als efectius i dispositius destinats a la lluita antiterrorista des que es troba activada l'alerta 4, i amb aquesta excepció, s'ha d'estimar el dret d'accés.

4. Sobre la complexitat d'elaboració i la preexistència de la informació

La posició de l'Ajuntament ha estat erràtica durant el procediment, al·legant primerament que el límit relatiu a la seguretat pública impedia l'accés, oposant-hi posteriorment, en fase de mediació, la complexitat d'elaboració que li requeriria, i fins i tot al·legant la inexistència de la informació, en alguns casos.

Ja s'ha argumentat en el FJ anterior que el límit relatiu a la seguretat pública no sembla (almenys, no s'ha justificat per part de l'Ajuntament) que hagi de restringir l'accés a les jornades i distribució d'efectius en els anys 2011 al 2018, i solament podria quedar justificat per la protecció davant l'amenaça terrorista en què s'empara l'Ajuntament excloure de l'accés els detalls relatius als dispositius o actuacions antiterrorisme.

D'altra banda, la inexistència d'alguna de les informacions sol·licitades al·legada per l'Ajuntament en mediació comportaria, certament, la desestimació automàtica de la sol·licitud en aquesta part, ja que el dret d'accés només abast a la informació pública prèviament a mans de l'Administració, i no empara la pretensió que l'Administració elabori estudis o realitzi informes o dictàmens "ex novo" i arran de l'exercici del dret d'accés. Això no vol dir que només sigui informació pública als efectes del dret d'accés els documents prèviament elaborats per l'Administració, perquè el concepte d'informació desborda aquella informació recollida en suport documental i compren totes les dades o coneixement, en qualsevol format, que siguin a mans de l'Administració com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions, però a condició que siguin preexistents a la sol·licitud. Per tant, si l'Ajuntament té i conserva la informació amb el grau de detall i l'abast temporal que es demana en qualsevol suport (eines de gestió de personal, memòries internes, informes de dispositius realitzats...), seria informació pública amb independència de si aquesta informació s'ha inclòs o no en l'informe de gestió anual que es divulga al web de la Guàrdia Urbana. Contràriament, si no se'n té constància en cap registre ni suport, o no es conserva, no pot ser considerada informació pública als efectes de poder-hi projectar el dret d'accés.

Finalment, en relació amb la complexitat d'elaboració de la informació al·legada per l'Ajuntament en la mediació, cal dir el següent. Certament, la sol·licitud d'informació té un

caràcter expansiu i requereix el tractament de la informació amb un grau de detall més que considerable. El període temporal que abasta, d'altra banda, és també molt ampli i el caràcter retrospectiu de la petició pot dificultar encara més obtenir i facilitar la informació amb el grau de detall que es demana en relació amb anys anteriors, si no s'havia conservat així.

En aquest sentit, es té en compte que l'Ajuntament ha insistit durant la mediació en la impossibilitat d'obtenir sense una extrema dificultat la informació referida a les hores destinades per cada agent (dins la jornada o en hores extres) a les diferents funcions policials de la Guàrdia Urbana, i això perquè la seva organització interna no s'estructura en unitats funcionals o brigades especialitzades en cada funció (de manera que es pugui pressuposar que els agents d'una unitat determinada dediquen la seva jornada a una funció específica), sinó que els mateixos agents s'incorporen, segons les necessitats de servei de cada moment, als diferents dispositius policials que s'organitzen (controls d'alcoholèmia, venda ambulants, etc) i fer un còmput amb el detall individualitzat i temporal que es demana comportaria crear molta informació.

És cert, tal i com indicava la persona reclamant en la mediació que la complexitat d'elaboració de la informació com a causa d'inadmissió de la sol·licitud d'accés (total o parcial) s'ha de motivar i comunicar al sol·licitant per part de l'Administració (article 29.1.b i 29.3 LTAIPBG), i l'Ajuntament no hi va fer referència en la resolució de la sol·licitud, perquè desestimava en aquella part l'accés a la informació amb base al límit relatiu a la seguretat pública. Tanmateix, descartat ja que el límit de seguretat pública tingui l'efecte restrictiu que li ha atribuït, cal ara plantejar-se i valorar l'esforç en recursos públics que requereix la seva elaboració, per determinar si resulta proporcionat o si és excessiu.

Aquesta Comissió no disposa, en el moment de resoldre, de la informació necessària per a valorar-ho, i per tant caldrà que l'Ajuntament informi i concreti, en fase d'execució de la resolució, el següent en relació amb l'elaboració que li requereix facilitar la informació objecte d'aquesta Resolució: quina informació pot obtenir dels seus registres de manera directa o amb un tractament de la informació per mitjans automatitzats (i, per tant, pot lliurar dins del termini ficat en la part resolutiva a la persona reclamant); quina informació requereix l'elaboració manual de la informació, quina càrrega d'hores suposaria i en quin termini estaria en disposició de lliurar-la; quina informació es troba dispersa i requereix el creuament de diferents registres o bases documentals, i en aquest cas, quants i quina càrrega de feina comporta, en hores de personal, i el termini requerit per elaborar-la.

Caldrà, igualment, que concreti si, en el cas d'informació de complexa elaboració, pot oferir una informació alternativa el més similar i pròxima possible al què es demana (per exemple, en relació amb la jornada de treball que es demana en nombre d'hores diàries o setmanals, si no es té amb aquest detall però es pot oferir en còmputos mensuals o anuals, s'haurà

d'indicar; o, enlloc del còput d'hores destinades per cada agent a cada funció policial, oferir el cost en hores de cada dispositiu policial, si se'n té el còmput). a càrrega de feina per agent). A la vista d'aquests elements i en fase d'execució d'aquesta Resolució, la Comissió podrà determinar que la informació sol·licitada pugui ser substituïda per altra informació que hi estigui relacionada si requereix un sacrifici de recursos públics desproporcionat.

Finalment, caldrà que especifiqui i concreti quina informació és inexistent amb caràcter previ a la sol·licitud que es va formular i, per tant i amb aquest motiu, s'ha d'entendre desestimada, i que en deixi constància escrita.

5. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 28 d'agost de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 310/2019 i declarar el dret d'accés a la informació reclamada i concretada en el FJ2, si és preexistent a la sol·licitud. La informació podrà ser substituïda per altra de similar, prèvia aprovació de la GAIP, si queda acreditat que l'obtenció i elaboració amb el grau de detall sol·licitat comporta un esforç en recursos públics desproporcionat.
2. Desestimar l'accés a la informació que no obri en poder de l'Ajuntament o no es conservi.
3. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini d'un mes, sens perjudici que la GAIP pugui acordar en fase d'execució l'ampliació d'aquest termini quan l'Ajuntament justifiqui que ho requereix la tasca de recopilació i elaboració.
4. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona a informar a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment, dins del termini de quinze dies.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 310/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra i Gallego
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

ACORD DE MEDIACIÓ

de 10 de juliol, relatiu a la Reclamació 310/2019

REUNITS

La persona reclamant,

- el senyor [...].

En representació de l'Ajuntament de Barcelona;

- el senyor [...], director dels Serveis Jurídics de l'Ajuntament de Barcelona, la senyora [...] i la senyora [...] lletrades dels serveis jurídics de l'ajuntament.

ACORDEN

Primer. Administració obligada i informació a lliurar

L'Ajuntament de Barcelona es compromet a lliurar la documentació relativa als nombre d'efectius de la Guàrdia Urbana desglossat per mesos des de l'any 2011 a l'any 2019.

Segon. Termini i format de lliurament de la informació

La informació es facilitarà en suport electrònic a l'adreça facilitada per la persona reclamant. El termini de lliurament s'acorda pel dia 6 d'agost.

La part reclamant, mitjançant aquest acord de mediació es dona per satisfeta parcialment de la seva reclamació en relació amb l'accés a la informació pública sol·licitada, i al seu format, sens perjudici de les actuacions i accions ulteriors que li puguin correspondre.

El present Acord de mediació es regeix per la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i segueix el previst pel *Manual de mediació de la GAIP*, els aspectes més destacats del qual són recollits per les adjuntes "*Característiques bàsiques del procediment de mediació per a l'accés a la informació pública*". Tots aquests documents són coneguts per les parts i mereixen la seva conformitat.

Aquest acord parcial es presentarà al Ple de la GAIP, a fi que aquest en tingui coneixement, dicti la resolució que posa fi al procediment de reclamació, ordeni la seva execució i la seva publicació al web de la GAIP. Atenent al caràcter parcial d'aquest acord i al seu abast limitat a una part de l'objecte de la reclamació, la resta de la reclamació es tramitarà pel procediment amb resolució de la Comissió.

Firmes: *Hi consten les firmes*